ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 9 సంచిక : 7 పుష్పం : 12-13 20-12-2003

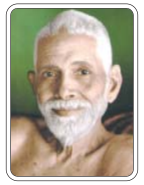

RAMANA BHASKARA

TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE

PAGES : 16

VOL : 9 ISSUE : 7

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - PALAKOL
☎ 08814 - 222438, 221260
94401-31188

"దేన్ని భావన చేస్తామో - అదే ఔతాము"

భావనకు బలంఉంది. దేన్ని అయితే స్మరిస్తావెూ దానిని ధ్యానంచెయ్యటం మొదలుపెడతాము. దానివల్ల మోహంజనిస్తుంది. అది రాత్రికలలో కూడా మనవెంటవస్తుంది. మరణించేటప్పుడు వాటిరూపాలే మనకళ్ళముందు నిలుస్తాయి అందుకే "ఆశలు ఎక్కడో నివాసాలు అక్కడ" అంటారు. "కర్మలను బట్టే బుద్ధిపుడుతుంది. భావమే "విధి"కి నామాంతరం మన కర్మలు సాత్వికంగా ఉండాలి. మనం చేసే క్రియలు - ప్రతిక్రియలు ఫలితాలే కర్మలు. ప్రతీకర్మకు ఫలితంఉండి తీరుతుంది, దీనినే "కార్యాకారణస్వీయ చరిత చట్టం" అంటారు. ప్రభుత్వ చట్టాల నుంచి తెలివితో, యుక్తితో తప్పించుకోవచ్చును కాని, ఈశ్వరాజ్ఞతో అమలుజరిగే చట్టంనుంచి ఎవ్వరూ తప్పించుకోలేరు. శ్రీరాముడు కాకి మీద బ్రహ్మాఅస్త్రం ప్రయోగిస్తే అది ముల్లోకాలు తిరిగి వచ్చి గతిలేక తిరిగి రాముని శరణువేడి ఒక కన్నుపోగొట్టుకొని ఫలితాన్ని అనుభవించవలసివచ్చింది. ఎంత చేస్తామో అంతా అనుభవించవలసిందే. మనస్సులో ప్రాపంచిక సంబందాల తూకం ఈశ్వరభావాన్ని మించి ఉన్నంతకాలం, "నేను-నాది" అనే భావాలు వ్యాపించి మనలో త్యాగభావనను, శాంతిభావనలను అణచివేస్తాయి. "బ్రహ్మాంసత్యం-జగత్తుమిధ్య" అనే సిద్దాంతం మరుగున పడి, దుఃఖం, క్లేశం, పీడనలు తప్పవు. పరులను మానసిక, వాచిక, శారీరకాలతో పీడిస్తే పాపం చుట్టుకొంటుంది. ప్రతిఫలంగా "భయం" అనే దుఃఖాన్ని చెల్లిస్తూ అశాంత మయులౌతాము". నిన్ను జూచుచుండ నిండును తత్త్వంబు తన్ను (శరీరాన్ని) జూచుచుండ తొలుగును మాయ; నిన్ను ఎఱిగినప్పడే తన్నుదానెఱుంగు అన్నారు వేమన. శ్రీనాన్నగారు యిలా అన్నారు.

ఈ సంచికలో......

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగప్రాభాషణములు

28-11-2003 ప్రాతాళ్లమెరక 2
16-11-2003 కాకినాడ 10

Visit us @ www.srinannagaru.com

"ఏదుర్మార్గుడిగురించి నీవు నిరంతరం ఆలోచిస్తావో అదే నీకు గతిఔతుంది. మనం పామరులతో స్నేహం చేస్తే చీకటి లోకాలకు వెళతాము. ప్రాజ్ఞులతో సహవాసం చేస్తేఉత్తమలోకాలకు వెళతాము. జ్ఞానులతో సహవాసం చేస్తే మోక్షానికి వెళతాము. అందుకే పెద్దలు అంటారు. "సౌలభ్యము నీసొంతమురా" అని. గురుభావనలో భాగ్యాన్ని పొందు అని మనమనస్సుకు మనం హితవు చెప్పకొని, ఆగురుభావనలో ఉంటూ భావాతీత స్థితిని పొందుదాము.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు , అర్ధవరం

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-11-03, ప్రాతాళ్ళమెరక

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఇప్పడు మనదేశంలో అహింసను ఎవరు ప్రచారం చేయటంలేదు, హింసనుప్రచారం చేస్తున్నారు. ప్రేమను ప్రచారం చేయటం లేదు ద్వేషాన్ని ప్రచారం చేస్తున్నారు. సమాజం యొక్క పరిస్థితి ఇలా ఉంది. ప్రతీ విషయంలోను మనం సమాజాన్ని అనుసరించనక్కరలేదు, ప్రతీ విషయానికి అనుసరిస్తూ ఉంటే మనకు ఆత్మవిశ్వాసంలేదు అని అర్థం. ఎవడికైతే ఆత్మవిశ్వాసం లేదో వాడు ఎంతో కొంత సాధన చేస్తున్నప్పటికి మంచిమార్గంలో నుండి చెడుమార్గంలోనికి వచ్చే అవకాశం ఉంది. ముందు నా మీద నాకు నమ్మకం ఉండాలి, నమ్మకం లేకపోతే జీవితంలో ఏదీ సాధించలేను. తెలివి ఒక్కటే సరిపోదు, తెలివితోపాటు ధైర్యం ఉండాలి, ధైర్యంలేకపోతే జీవితంలో ప్రకాశించలేడు. మనం పూజలు, జపాలు, ధ్యానాలు చేసుకొంటున్నాము. గుడికి వెళ్ళుతున్నాము చెట్లుచుట్టూ పుట్టలచుట్టూ తిరుగుతున్నాము. కాని మన మనస్సు లోపలకు ప్రయాణం చేయటం ఎప్పడైతే ప్రారంభమయ్యిందో అప్పడు నిజంగా మనకు ఆధ్యాత్మికజీవితం

ప్రారంభమవుతుంది. మనస్సు ఆత్మాభిముఖంగా ప్రయాణం చేసినప్పడే ఆ మనిషికి ఆధ్యాత్మికజీవితం ప్రారంభమైనట్లులెక్క. మీరు జపధ్యానములు చేయవచ్చును అంతమాత్రం చేత మనం ఆధ్యాత్మికజీవితంలో ఉన్నట్లు అనుకోకూడదు. జపధ్యానములు చేసినప్పటికి మన మనస్సు ఆత్మాభిముఖంగా ప్రయాణం చేస్తోందా, లేదా అనేది చూసుకోవాలి. మనస్సు ఎక్కడైతే పుట్టిందో అక్కడే నశిస్తుంది కాని వేరేచోట నశించదు. మనస్సు హృదయంలో పుట్టింది మరల దానిని హృదయంలోనికి తీసుకొనివెళితేనే అది నశిస్తుంది. సముద్రంలో ఎన్ని కెరటాలు ఉన్నాయో, ఈభూమి మీద ఎన్ని రేణువులు ఉన్నాయో మనిషికి అన్ని కోరికలు ఉంటాయని పెద్దలు చెపుతారు. మాకు పది కోరికలు కంటే లేవండి అంటారు. ఆపది కోరికలు నెరవేరిన తరువాత ఇంకో వెయ్యి కోరికలు వస్తాయి. నీకు అన్ని కోరికలు నెరవేరినా ఏదో ఒక చిన్నకోరిక మిగిలిఉన్నా నీకు పునర్జన్మ వస్తుంది, దానికోసం మరల శరీరం ధరించవలసిందే. మనం కర్మచేస్తే ఫలితం వస్తుంది, ఆ ఫలితాన్ని అనుభవిస్తాము. ఆకర్మ చేసేది మనస్సే, ఫలితాన్ని అనుభవించేది మనస్సే. లోపలఉన్న బ్రహ్మానికి ఈ గొడవలతో సంబంధంలేదు. మంచిపనిచేస్తే ఫలితం సుఖరూపంలోను, చెడుపనిచేస్తే ఫలితం దుఃఖరూపంలోను వస్తుంది. కాని భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే ఈ రెండు సంసారం అన్నారు. అజ్ఞానంలోనుండి ఈసంసారం వస్తుంది. జ్ఞానం లేకుండా అజ్ఞానం నశించదు. ఇప్పడు మీరు ఏదైతే సుఖం అనుకొంటున్నారో దానిలోపల దుఃఖం కూడా ఉంది, అది దుఃఖమిశ్రితం, భవిష్యత్‌లో వడ్డీతో సహా మీరు అనుభవించాలి అని శాస్త్రం చెపుతోంది. నీ హృదయంలో ఒక సత్యవస్తువు ఉంది, దానికి జననమరణములతో సంబంధంలేదు, అది స్వతంత్రమైనది, దానిని నీవు అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. ఏ హృదయంలో అయితే సత్యపదార్థం ఉందో అక్కడ నీ ఇంద్రియాలను, నీ మనస్సును, నీకు ఉన్న వివేకాన్ని, ప్రజ్ఞను గురిపెట్టి నూటికి నూరుపాళ్ళు దానికి అభిముఖంగా ప్రయాణం చేస్తూఉంటే అది తెలియబడుతుంది కాని లేకపోతే అది తెలియబడదు. నిజమైన మౌనం జ్ఞానిలోనే ఉంది. మనోనాశనం ఎక్కడయితే అయిందో అక్కడే నిజమైన మౌనం వస్తుంది, ఆమౌనం కూడా సంభాషిస్తుంది. మౌనం బంగారం, మాట వెండి అని చెపుతారు. మన భక్తులు ఇంకా బంగారం కోరుకోవటం లేదు మాకు ఇత్తడే కావాలి, వెండే కావాలి అంటున్నారు. వారు బంగారం ఎందుకు కోరుకోవటంలేదు అంటే బంగారం యొక్క విలువ అంటే మౌనం యొక్క విలువ వారికి ఇంక తెలియటంలేదు. మాటలు అన్నీ నదులవంటివి, మౌనం సముద్రంలాంటిది అని శాస్త్రం చెపుతోంది. ఏ నాటికయినా ఈనదులు అన్నీ సముద్రంలో ఎలా కలవాలో అలాగ ఈమాటలు, తలంపులు అన్నీ జ్ఞానంలోకలవవలసిందే. నదికి గతి సముద్రమే అలాగే ఈమాటలకు గతి మౌనమే అని పెద్దలు చెపుతున్నారు.

ఆత్మానుభవం కలిగిన వాడి ద్వారా శక్తి తరంగాలు, జ్ఞానతరంగాలు వచ్చి ఇతరులపై పనిచేస్తాయి, సమాజం మీద పనిచేస్తాయి. వారందరూ బాగుపడాలి అని చెప్పనక్కరలేదు, బాగుపడాలనే సంకల్పం లోపలనుండే వస్తుంది. అది జ్ఞాని యొక్క వైభవం. జ్ఞాని సమక్షంలో ఉంటే బాగుపడాలనే బుద్ధి మీకు కలుగుతుంది. జ్ఞాని నోటితో ఏమీ చెప్పడు కాని లోపల నుండి ప్రేరణ కలుగుజేస్తాడు, జ్ఞానసముపార్జన చేయాలి, వివేకవంతంగా జీవించాలి అనే బుద్ధి మీకు కలుగుతుంది. మనం మాటమాటకు ఉద్రేకపడుతూ ఉంటే రాంగ్‌పాత్ లోనికి వచ్చేస్తాము. మన తింకింగ్ బేలెన్స్‌డ్‌గా ఉండాలి, పదిసార్లు ఆలోచించి ఒక మాట మాట్లాడాలి. చైతన్యం నీ హృదయంలోనే ఉంది. అది నీవై ఉన్నావు. అక్కడ నుండే నేను అనే తలంపు వస్తోంది. సముద్రంలో తుంపరలు ఎలా ఉంటాయో అలాగే చైతన్యసాగరంలోనుండి వచ్చిన తుంపరే ఈ నేను అనే తలంపు. ఈ నేను వచ్చి దేహంతో కలిసిపోతుంది. కలిసిపోయిన తరువాత కళ్ళతో చూసేది నిజం అనిపిస్తుంది, చెవులతో వినేది నిజం అనిపిస్తుంది, ఈ శరీరం ఒక్కటే నిజం అనిపిస్తుంది. నువ్వు ఇలా బాహ్యముఖంగాపోతున్నావు. ఈ నేను అనే తలంపును మిగతాతలంపుల నుండి వేరుచేసి ఆతలంపును పట్టుకొని, దానిని ఉపసంహరించి, అది ఏ చైతన్యంలో నుండి అయితే తుంపరగా బయలుదేరి వచ్చిందో అక్కడకు తీసుకొనివెళ్ళి, ఆతుంపరకు మూలమైనటువంటి చైతన్యంలో ఆ నేను అనే తలంపును ఐక్యంచేయాలి, అప్పడు బ్రహ్మానుభవం కలుగుతుంది. అక్కడ ఐక్యం చేయకుండా, దాని విజృంభణను ఆపుచేయకుండా అదిఎటు వెళితే మనం కూడా అటువెళుతూ ఉంటే ఇంక మనకు జ్ఞానం ఏమిటి? నేను అనే తలంపు విజృంభిస్తూ ఉంటే మనం దాని వేగాన్ని ఆపుచేయలేకపోతున్నాము అందుచేతనే గొడవలు అన్నీ వస్తున్నాయి. మంచిపనులు చేయటం వలన చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, అప్పడు మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది. మంచిపనులు చేసినా మనకు లోచూపు రావటం లేదు అనుకోండి వాడికి ఆధ్యాత్మికప్రయాణం సున్న.   పైకి ఎంతదూరం అయిన దూసుకొని వెళ్ళగలముగాని లోపలకు ఒక్క అంగుళం దిగటం కష్టం. మీస్వభావం మీద మీకు పోరాటం లేకుండా లోపలకు దిగలేరు. పరవంచనకంటే ఆత్మవంచన ప్రమాదం. మీ దగ్గర 10 రూ॥లు ఉన్నాయి అనుకోండి కాని 1000 రూ॥లు ఉన్నట్లుగా బజారులో కనిపిస్తున్నారు అనుకోండి అది ఆత్మవంచన. కీర్తికాంక్ష చాలా ప్రమాదం, కీర్తికాంక్ష ఉన్న వారికి అసలు మనస్సు లోపలకు వెళ్ళదు. మన హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు నుండి మనం వేరుపడిపోయాము,

అలా వేరుపడటంవలననే నేను అంతటి వాడిని, నేను ఇంతటివాడిని అని అనుకోవటానికి అలవాటుపడ్డాము, పాడైపోతున్నాము. ఇవాళ కొత్తగా పాడైపోవటంకాదు ఎప్పటి నుండో పాడైపోతూ వస్తున్నాము. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని మనం అంగీకరించినా, మనం అంగీకరించకపోయిన ఆయన ఉన్నాడు, ఆయన ఉన్నాడనే నమ్మకం, విశ్వాసం కనుక మనకు ఉంటే ఆయనలో ఐక్యమవ్వాలనే బుద్ధి మనకు కలుగుతుంది. నువ్వు ఎప్పుడైతే బ్రహ్మంలో నుండి వేరుపడ్డావో అప్పుడు నీకు కర్తృత్వబుద్ధి వచ్చేసింది, కర్తృత్వబుద్ధి నశిస్తేగాని నీవు బ్రహ్మంలో ఐక్యంకాలేవు. బ్రహ్మంలో ఐక్యమయితేగాని నీకు ఆనందం తెలియదు. లోపలఉన్న ఆనందం నీకు తెలిసేవరకు నీ మనస్సు ఆనందం కోసం బజారులో వెతుక్కొంటూ ఉంటుంది. ఇలా ఆనందంకోసం బజారులో వెతుక్కొంటూ ఉన్నంతకాలం పునర్జన్మలు తప్పవు. నీకు లోపలఉన్న ఆనందం తెలిసినప్పుడు మనస్సు యొక్క చాపల్యం తగ్గిపోతుంది, దానికి నిగ్రహం పెరుగుతూ ఉంటుంది. నీవు లోపల ఆనందమయుడవయితే, లోపలఉన్న ఆనందం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తే అప్పుడు నీకు ఎటుచూసినా ఆనందమే, ఈ ప్రపంచం అంతా ఆనందమయంగా గోచరిస్తుంది, ఈ శరీరానికి వచ్చే మరణం కూడా ఆనందంగానే గోచరిస్తుంది. అది జ్ఞానంలో ఉన్న వైభవం. మనకు భక్తి అవసరమే, జ్ఞానం అవసరమే ఈ రెండింటిని సమన్వయం చేసుకోవాలి. వాడు ఏమతంలో ఉన్నవాడు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నప్పటికి ప్రపంచచరిత్రలో ఇంతవరకు స్వార్థపరుడు ఎవరికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగలేదు. మహాత్ములతో సాంగత్యం నిజతత్వాన్ని తెలుసుకోవటానికి మంచిపద్ధతి. మనస్సు ఎక్కడయితేపుడుతుందో అక్కడే నశిస్తుంది. మనస్సును దానిపుట్టుస్థానం దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళకపోతే అది నశించే సమస్యేలేదు. నీ తెలివివలన, వివేకంవలన నీ అంతట నీవు ప్రయత్నం చేసుకోగలిగితే చేసుకో, అలా చేసుకోలేకపోతే మహాత్ములతో, మహర్షులతో సాంగత్యం అవసరం. మహాత్ములతో సాంగత్యం ఎందుకంటే వారిని తెలుసుకోవటానికి కాదు, నీ హృదయంలో ఉన్న నిజాన్ని తెలుసుకోవటానికి వారి సాంగత్యం నీకు సహకరిస్తుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజాన్ని తెలుసుకోవు అనుకో నీకు స్వేచ్ఛలేదు, సుఖంలేదు, శాంతిలేదు, అక్కడకు చేరుకొనేవరకు ఏదోఒక రూపం, నామం, ఏదోఒక జన్మ, ఏదోఒక పుణ్యం పాపం ఇలా ఏదో ఒకటి నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటుంది. మన బుద్ధిలో ఏదో దోషం ఉంది, ఏదో తేడా ఉంది అందుచేత మనం బ్రహ్మంలో ఐక్యం అవ్వలేకపోతున్నాము. నీ శరీరంలో ఏదైనా లోపం ఉంటే నొప్పి ప్రారంభమవుతుంది, నీవు సహజంగా ఉండలేవు అలాగే నీ బుద్ధిలో దోషం ఉన్నప్పుడు నీవు నాచురల్‌గా, నార్మల్‌గా ఉండలేవు, మనం ఏకాంతంగా కూర్చొని చేయవలసింది ఏమిటి అంటే మన మాట

సహజంగా ఉందా, అసహజంగా ఉందా? మనం చేసే పని సహజంగా ఉందా, అసహజంగా ఉందా? అని చూసుకోవాలి.

మనం సుఖపడాలంటే దేహం ఉండాలి, దేహంచనిపోతే మన సుఖంకూడా చెడిపోతుంది అనేబుద్ధి అందరికి ఉంది. గాఢనిద్రలో మనకుదేహం గొడవ లేదు మరి అక్కడ సుఖంగా ఉంటున్నాము కదా. దేహం వలననే నీకు సుఖం, శాంతి వస్తూఉంటే గాఢనిద్రలో దేహానికి సంబంధించిన స్పర్శలేకుండా నువ్వు ఉంటున్నావు కదా. అప్పుడు నీవుసుఖపడుతున్నావా, దుఃఖ పడుతున్నావా? నీవు సుఖంగానే ఉన్నావు. ఆసుఖానికి నీదేహం ఏమైనా సహకారం చేస్తోందా? సహకారం చేయడంలేదు. మరి దేహం పోతే సుఖం పోతుందని నువ్వు ఎందుకు భయపడుతున్నావు? భోగం ఉంటే సుఖంవస్తుంది అని అందరూ అనుకొంటారు. కృష్ణుడు ఏమిచెప్పాడు అంటే భోగం వలన రోగం వస్తుంది అని చెప్పాడు. భోగం వలన సుఖం వస్తుందిఅని నీవు అనుకోవచ్చు గాని ఆసుఖం దుఃఖ మిశ్రితం. దుఃఖమిశ్రితమైన సుఖంకూడా ఒకసుఖమేనా? మనకు ఉండవలసినంత భక్తి, శ్రద్ధ, వైరాగ్యం లేదు. అందుచేత సత్పురుషులతో సహవాసం చేయటం మంచిది. మంచివారి తోటి సహవాసం చేయటం వలన జీవించి ఉండగానే మనం డిఫరెంట్ వరల్డ్‌లోకి వెళ్ళిపోతాము. మహాత్ముల మౌనం కూడా మాట్లాడుతుంది, పనిచేస్తుంది. మౌనానికి ఉన్న శక్తి వాక్కుకు లేదు. మీరు ఇంటికి వెళ్ళిపోండి. మాటలు లేకుండా, తలంపులు లేకుండా క్వైట్‌గా కూర్చోండి. అప్పుడులోపల ఉన్న బ్రహ్మం తళుక్కున మెరుస్తుంది, అది మీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. మనకు లోపలఉన్న వస్తువు ఎప్పుడైనా స్ఫురించినా మనఅలవాట్లయొక్క వేగం వలన, వాసనలయొక్క వేగం వలన అది పర్మినెంట్ అవ్వదు. భగవాన్ ఏమిచెపుతున్నారు అంటే నీకు డబ్బుఉంటే భరించలేకపోతున్నావు, చదువుఉంటే భరించలేకపోతున్నావు, అధికారం ఉంటేభరించలేకపోతున్నావు. ఈచిన్న చిన్న విషయాలే నీవు భరించలేనప్పుడు ఆత్మజ్ఞానానికి ఎలా వారసుడవవుతావు. భగవంతుడు కావాలనే ఒకోసారి దుఃఖాన్ని, ఒకోసారి సంతోషాన్ని పంపిస్తాడు. అలా ఎందుకు పంపిస్తాడు అంటే నీమనస్సును ప్రిపేర్ చేయటానికే అలాచేస్తాడు, అదినీకు తెలియక కంగారు పడుతున్నావు. మనస్సు ప్రిపేర్ అవ్వకుండాఎవరికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. భగవంతుడు నీహృదయంలో ఎంత సహజంగా ఉన్నాడో జీవితంలో నీప్రవర్తన అంతసహజంగా ఉంటే మిధ్యానేను నీకు తెలియకుండానే రాలిపోతుంది. పాము తలమీద కొడితే పాము చస్తుంది కాని పుట్టమీద కొడితే పాము చావదు అలాగే నీసాధనఅంతా మూలతలంపు మీద గురిపెట్టు. దానిని వదిలేసి ఏదోచేసాను అంటే కుదరదు. దేహంతో ఏతలంపు అయితే తాదాత్మ్యం పొందుతోందో దానిని స్లోగా, స్టడీగా రెడ్యూస్ చేసుకొంటూరా, అదే తపస్సు యొక్క

ప్రయోజనం. జ్ఞానం పొందడానికి నామైండ్ ఫిట్ అయ్యింది అనుకోండి, ప్రిపేర్ అయ్యింది అనుకోండి నేను జ్ఞానం పొందాలి అని అనుకోనక్కరలేదు, జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే ఏమీ ప్రిపరేషన్ లేకుండా జ్ఞానం వచ్చేయాలి అని అనుకొంటాము. భగవంతుడు ఏమైనా అమాయకుడా? మనకు ఎంత వరకు అర్హతఉందో మనలోపల అంతర్యామిగా ఉండి భగవంతుడు చూస్తున్నాడు. మనకు వచ్చేప్రతి తలంపుకు ఏదోరోజున మనం ఆయనకు సమాధానం చెప్పాలి. మనందరికి మనచుట్టాలు బలం, స్నేహితులు బలం, డబ్బుబలం కాని జ్ఞానికి భగవంతుడే బలం, భక్తుడికి భగవంతుడే బలం. మనం భక్తులమేగాని భగవంతుడే మనకు బలం అనుకోవటంలేదు, బాంక్‌లో ఉన్న డబ్బుమనకు బలం అనుకుంటున్నాము. ఈతలంపును కూడా భగవంతుడు చూస్తూ ఉంటాడు. మనం వేరుభావనను నెమ్మదిగా తగ్గించుకొంటూరావాలి. మనం ఎప్పుడో విడిపోయాము, ఇలా దొర్లుకుంటూపోతున్నాము. మనం ఎక్కడ నుండి అయితే విడిపోయామో అక్కడ ఐక్యమయ్యే వరకు మనకు జ్ఞానంలేదు, శాంతిలేదు, ఇలా శరీరాలు మోస్తూ ఉంటాము, ఏదో కర్మానుభవాలు వస్తూఉంటాయి. కొంతకాలం సంతోషం, కొంతకాలం దుఃఖం లేకపోతే 100రూ॥లు లేనివాడు 100కోట్లు సంపాదించవచ్చు, ఇవాళ 100కోట్లు ఉన్నవాడు 100రూపాయలు కూడా లేకుండా పోవచ్చు ఇది అంతా భగవంతుడి లీల. నీలో ఏమీ లేదు, వూరికే పనిముట్టు క్రిందనిన్ను త్రిప్పుతున్నాడు, నాలో ఏదో ఉంది అనినీవు అనుకొంటున్నావు, అలా అనుకోవడం మానివెయ్యి అప్పుడునీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. సత్పురుషులు సమాజానికి శాంతిని, ఆనందాన్ని పంచిపెడతారు, సత్పురుషులు కానివారు సమాజానికి దుఃఖాన్ని, అసూయను, ద్వేషాన్ని పంచిపెడతారు. వారు సత్పురుషులు అవునో, కాదో ఈఒక్క విషయంలోనే మనకు తెలుస్తుంది.

నీకు గురువుతో మానసిక సంబంధం ఉండాలి. శరీరాలు ఎక్కడ ఉన్నా ఒక్కటే. మనకు అరుణాచలంలో ఉన్నప్పుడు ఒకరకంగా, పాతాళమెరకలో ఉన్నప్పుడు ఒకరకంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తోంది అనుకోండి, అది ఆవరణ దోషం, అజ్ఞానికి ఆవరణదోషం ఉంటుంది, జ్ఞానికి ఆవరణదోషం ఉండదు. నువ్వు మౌనంగా, ఆనందంగా, శాంతిగా ఉన్నప్పుడు నీఇంట్లో సభ్యులుకూడా ఆనందంగా కనిపిస్తారు, లోకం అంతా ఆనందంగా కనిపిస్తుంది. చావుకి జీవితానికి మనకు భేధం కనిపిస్తోంది అనుకోండి మనం అవుట్ అయిపోయినట్లు లెక్క, మనకు పునర్జన్మ వచ్చేస్తుంది. గురువు అంటే ఆత్మ, గురువు అంటే చైతన్యం. గురువును శరీరమాత్రుడిగా అనుకొన్నప్పుడు ఆశరీరంపోతే గురువు చనిపోయాడు అనుకొంటావు కాని గురువు అంటే ఆత్మ, ఆత్మకు మరణం ఏమిటి? గురువుతో ఉన్న అనుబంధం తెగదు. మీకు మాకు ఉన్న అనుబంధం జన్మాంతరఅనుబంధం అయితే ఆస్నేహాలు కంటిన్యూ

అవుతాయి, పూర్వజన్మ అనుబంధం లేనప్పుడు ఏదో పాయింట్ దగ్గర బ్రేక్ అయిపోతూ ఉంటుంది, ఇటువంటి విషయాలగురించి తలకాయ పాడుజేసుకోవద్దు. గురువుతో అనుబంధం వలన జీవలక్షణాలు తగ్గుతాయి, జీవలక్షణాలు తగ్గుతూ ఉంటే అజ్ఞానం తగ్గుతుంది. గురువుతో అనుబంధం వలన ఆయన దయ ఆపరేట్ అవుతూ ఉంటుంది, ఎక్కడైతే మనస్సు పుట్టిందో అక్కడకు మన మనస్సును గెంటుతూ ఉంటాడు, ఇది అంతా నీకు తెలియకుండానే జరుగుతూ ఉంటుంది. మనస్సును దాని పుట్టుస్థానమైన హృదయంలోనికి గెంటేటప్పుడు ఏమైన ఆటంకాలు వచ్చినా వాటిని ఆయనే క్లియర్ చేసుకుంటాడు. లోపలఉన్నగురువుకు నీజుట్టు అందేవరకు బయటఉన్నగురువు నిన్ను లోపలకు నెట్టుతాడు. లోపలఉన్నగురువు ఏమిచేస్తాడు అంటే నీజుట్టు పట్టుకున్న తరువాత తనదగ్గరకు తీసుకుంటాడు లోపలకు తీసుకోవటమేకాదు ఆయన స్వరూపాన్ని నీకు ఇస్తాడు, వాడు గురువు. ఎప్పుడైతే రూపబుద్ధి, నామబుద్ది ఉందో ఆ జీవుడు వికారాలు లేకుండా ఉండలేడు. రూపబుద్ది, నామబుద్ధి నశిస్తేవాడు వికారరహితుడు అవుతాడు. ఆవికారాలు అన్నీ గురువుకు తెలుస్తూ ఉంటాయి. ఆ వికారాలను ప్రక్కను నెట్టి నిన్ను లోపలకుతోస్తాడు, వాడు గురువు. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యంతో నీవు కలిసి ఉండగలిగితే మంచిదే, ఇంక నీవు బయట తిరగనక్కరలేదు, ఇంక నీకు సత్పురుషులతో సహవాసం ఎందుకయ్యా? నీకు హృదయంలో ఉన్న సత్యం, జ్ఞానగంగ అందనప్పుడు ఆజ్ఞానగంగ ఎక్కడయితే ఊరుతూ ఉందో వారితో సహవాసం చెయ్యి, అదే సజ్జనసాంగత్యం. మీరు పూర్వజన్మలో ఎంతోకొంత పుణ్యకర్మ చేసి ఉండకపోతే సత్పురుషులతో సహాయం చేయాలనే బుద్ది కలుగనే కలుగదు. జ్ఞాని సమక్షంలో ఉన్నప్పుడు వారు ఏదైతే పొందుతున్నారో అది మనం కూడా పొందాలి అనే ప్రేరణ మనకు కలుగుతుంది. ఒక మహాత్ముడిని దర్శించిన వారు ఎవరూ రిక్తహస్తాలతో వెళ్లరు. ఆధ్యాత్మికంగా పురోగతిని పొందుతారు. ఆ పొందినది ఏదో మీకు వెంటనే తెలియకపోవచ్చు, మీ కళ్లకు కనిపించకపోవచ్చు, మీ చెవులకు వినపించకపోవచ్చు, మీ బుద్ధికి అందకపోవచ్చు కాని ఒక మహాత్ముడి దర్శనం వలన మీరు పొందేది ఏదో పొందే తీరుతారు. నీకు ఏదైనా చిన్న అవమానం కలిగింది అనుకో, అదిభరించ లేకపోతున్నావు అనుకో, రైలు క్రింద తలకాయపెట్టి చనిపోతాను అన్నావు అనుకో ఇంక నీకు ఆత్మజ్ఞానంఏమిటి? అంటున్నారు భగవాన్. అంటే నీ మనస్సు ప్రిపేర్ అవ్వలేదు అని అర్ధం. నీ మనస్సు చనిపోయేలాగ ప్రిపేర్ అవ్వటం నేర్చుకో. దేహముకాదు చనిపోవలసింది, దేహంతో తాదాప్యం పొందే నేను చనిపోవాలి. శరీరానికి మరణం రాకముందే ఆత్మసుఖాన్ని మీరు పొందలేకపోతే, గురువు అనుగ్రహం మీకు ఉంటే ప్రాణంపోయే టైములో ఆత్మసుఖాన్ని మీకు అందింపచేసి, పునర్జన్మలేకుండా చేస్తాడు, ఆశక్తి కూడా గురువుకు ఉంది.

చావులోనుండి అమృతస్థితిని పొందటానికి సత్పురుషుల సహవాసం మీకు నౌకలాగ ఉపయోగపడుతుంది. అందుచేత సజ్జనసాంగత్యం విడిచిపెట్టవద్దు. సత్పురుషుడు అంటే నలుగురు కూర్చొంటే మునిగిపోయే నావలాంటి వాడుకాదు, ఆయన ఒక పెద్ద నౌక అనేకమందిని మోక్షానికి తీసుకొనిపోతాడు. మనం మనస్సులో చైతన్యాన్ని తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నాము అనుకోండి, కళ్ళు సినిమాకు వెళదాము అంటున్నాయి అనుకోండి, అలా పరస్పర విరుద్ధం వలన జ్ఞానంరాదు, నీ ఇంద్రియాలు కూడా, నీకు సహకరించాలి. భగవాన్ స్కందాశ్రమంలో ఉండగా ఒకతను టౌనులో నుండి రోజు భగవాన్‌ను చూడటానికి వచ్చేవాడు. వాళ్ళ ఇంట్లో వారు ఏమిచెప్పారు అంటే ఏమయ్యా వాడు ఏదో గోచీపెట్టుకొని అక్కడ కూర్చొన్నాడు. నీవు రోజు పని మానివేసి అక్కడకు వెళుతున్నావు అన్నారు. ఇంట్లోవారు చెప్పింది బాగానే ఉంది అనుకొని అతడు కొన్ని రోజులు వెళ్ళటం మానివేసాడు. ఒక నెలరోజులు తరువాత మరల చూడాలనిపించి అక్కడకు వచ్చాడు. భగవాన్ ఒక్కరే కూర్చొన్నారు. భగవాన్‌ను చూడగానే సడన్‌గా అతనికి దుఃఖం వచ్చేసింది. భగవాన్ అంటే మన హృదయలోనే ఉన్నాడుకదా, ఏమి జరుగుతోందో అంతా ఆయనకు తెలుసుకదా, అతను ఏడుస్తూ ఉంటే భగవాన్ ఒక మాట చెప్పారు నన్ను చూడటంవలన నీకు ఏమీ లాభం లేకపోవచ్చును. కాని నన్ను చూడకపోవటం వలన వచ్చే నష్టం నీకు తెలుస్తోంది కదా, చివరకు నీకు దుఃఖం మిగిలింది. బలహీనులకు, బద్ధకస్తులకు, పిరికివారికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు అని శాస్త్రం చెపుతోంది. అరుణాచల శివ అంటే మా ప్రక్కవారికి వినబడటంలేదు వారు ఏమనుకొంటారో, వీరు ఏమనుకొంటారో అని అస్తమాను ఇలా అనుకొంటాము అనుకోండి మనకు పెరిగేది జ్ఞానంకాదు, అజ్ఞానం పెరుగుతుంది. అజ్ఞానికి ఇతరులు ఉన్నారు గాని జ్ఞానికి ఇతరులు లేరు. ఇలా అనుకోవటానికి అంటూ అసలు ఒకడు ఉన్నాడా? జ్ఞానసముపార్జనకోసం అవసరమైతే భూమి యొక్క అంచులదాకవెళ్ళండి. సజ్జనసాంగత్యం కోసం అన్వేషించండి, వారు మీ పరిసరాలలో లేకపోతే వారికోసం ఎంతదూరమైన ప్రయాణం చేయండి. సజ్జనసాంగత్యం వలన అంతరదృష్టి కలుగుతుంది, అంతరదృష్టివలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 16-11-03, కాకినాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సమాజంలో కులం పేరుమీద, మతం పేరుమీద ఎక్కువగా విభజన జరుగుతూ

ఉంటే అది సమాజానికి మంచిదికాదు, దేశానికి కూడా మంచిదికాదు, సంఘాలు ఉండటం మంచిదే. కాని అవి కేవలము ఒక కులానికి, ఒక మతానికి పరిమితంకాకుండా ఇతరులకు కూడా మనం చేయగలిగింది చేయటం మనకూ మంచిది, దేశానికి మంచిది, దేశాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవటం ముఖ్యం. దేశం అభివృద్ధి అవ్వటానికి అన్ని కులాల, అన్ని మతాల సహకారం అవసరం. సమాజం యొక్క ఉజ్వల భవిష్యత్‌కు అందరూ కూడా సహకరించాలి. ఇప్పుడు మనదేశంలో పనిమీద గౌరవంలేదు. భగవద్గీతలో కర్మయోగానికి చాలా ప్రాముఖ్యత ఇచ్చాడు. మనం పనిలేకుండా కూర్చొంటే సోమరితనం వస్తుందిగాని జ్ఞానంరాదు. అందుచేత మనంపనిచేయాలి. పని ఎలాచేయాలంటే నిర్మలంగా చేయాలి, నిశ్చలంగాచేయాలి, ప్రేమగా చేయాలి, ఫలితం ఆశించకూడదు. తపస్సు అంటే కేవలము యోగాభ్యాసాలుకాదు. ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా, మనోనిగ్రహం సాధించకుండా ఏదో మేము తపస్సు చేసాము అంటే ధర్మాన్ని ఆచరించకపోతే నీవు కేవలము యోగాభ్యాసాలు చేసినంత మాత్రంచేత ఆత్మజ్ఞానమురాదు. ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా సమాజంలో మనం చేయవలసిన పని నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా, మన డ్యూటీని మనం పెర్‌ఫెక్టుగా చేయకుండా ఎవరికీ జ్ఞానోదయం అయ్యే అవకాశంలేదు. ఎస్కేపిజం కుదరదు. ఈక్రియేషన్ అంతా ఒక పెద్దయంత్రం. అందులో మనం చిన్న చిన్న పనిముట్లము, మన భాగం ఏదో మనం చేయాలి. మన భాగం మనం చేయకుండా, ఎస్‌కేప్ అవ్వటానికి ప్రయత్నిస్తే, సోమరితనానికి అలవాటుపడితే, మనం ఏపనిలో నుండి అయితే ఎస్‌కేప్‌అవ్వటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నామో నాలుగు మొట్టికాయలు మొట్టి రాబోయేజన్మలో అదేపనిని భగవంతుడు మనచేత చేయిస్తాడు. అందుచేత మనం పనిదొంగలం అవ్వకూడదు. వారు ఆపనిచేస్తున్నారు, వీరు ఈపని చేస్తున్నారు లేకపోతే వారు అలాగ చేస్తున్నారు, వీరు ఇలాగ చేస్తున్నారు అనే గొడవలువద్దు. అందరూ ఒకేపనిచేయరు, ఒకోదేహం ద్వారా ఒకోపని జరుగుతూ ఉంటుంది. మనకు ఏపని అయితే భగవంతుడు కేటాయించాడో ఆపనిని మనం పెర్‌ఫెక్టుగా చేయాలి, జాగ్రత్తగా ఓర్పుగా, నేర్పుగా చేయాలి, దానితాలుక ఫలితం ఆశించకూడదు. ఆశించకుండా ఉంటే మనం నిర్మలంగా ఉంటాము. మనం కోరితెచ్చుకున్నది మనలను బాధిస్తుంది, కోరిక లేకుండా వచ్చినది మనలను బాధించదు. ఈ దేహము ఏపనిమీద అయితే వచ్చిందో ఆ పనిపూర్తి అయిన తరువాత అది మరణిస్తుంది, అది గుర్తుపెట్టుకోండి. ఈశరీరం పుట్టినరోజునే అది ఏరోజు మరణించాలో నిర్ణయింపబడి ఉంటుంది కాని అది మనకు తెలియదు. మన యోగక్షేమములు చూడమని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూ ఉంటాము. మనం ఒక దేహంతో తాదాప్యం పొందినంతకాలం ఏదో మన అవసరాలనుబట్టి భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తాము, అది కూడా భక్తిలో ఒక భాగమే. ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు అందరికీ యోగ్యత

ఉండకపోవచ్చు, కాని మనం సాధన చేస్తూఉంటే దానికి డిజర్వు అవుతాము. మనం ఏదైనా పొరపాటు చేస్తే చట్టం శిక్షిస్తుంది. అలాగే భగవంతుడికి కూడా ఒక చట్టం ఉంది. అది మరచిపోవద్దు. మనం ధర్మ విరుద్ధముగా ప్రవర్తించాము అనుకోండి, దానికి భగవంతుడు మనకు శిక్షయిస్తాడు, అది దుఃఖరూపములో వస్తుంది. అందరి హృదయాలలో నేను అంతర్యామిగా ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు, మనం దానిని వదిలేసాము. విష్ణుఆలయంలో శివుడు లేడు, శివుడుఆలయంలో విష్ణువులేడు అందుచేత ఆలయంలోనికి వెళ్ళాము అంటున్నాము అంటే ఇది ఒకరకమైన వెర్రితనము. మనకు కావలసినది జ్ఞానము. నీ హృదయంలో ఒక సత్యవస్తువు ఉంది. దాని స్వరూపమే శాంతి దాని స్వరూపమే ఆనందం, దాని స్వరూపమే జ్ఞానం, చావుపుట్టుకలతో దానికి సంబంధంలేదు. నీ శరీరానికి మరణం రాకముందే ఇప్పుడు నీవు దేహముతో ఎలా తాదాప్యం పొందుతున్నావో అలాగ నీ హృదయంలో ఉన్న చావులేని సత్‌పదార్ధముతో నీవు తాదాప్యం పొందాలి, అప్పుడు ఈ భూమి మీదకు వచ్చిన పనిపూర్తి అవుతుంది.

మనం మనస్సును గాలికి వదిలేసాము, అది ఏమి ఆలోచిస్తోందో మనకు అక్కరలేదు, అది ఎలా ప్రవర్తిస్తోందో మనకు అక్కరలేదు. ఏదో ముక్కులో గాలి చూసుకోవటం నేర్చుకొంటున్నాము. నిగ్రహాన్ని నేను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మీరు ఎన్ని శాస్త్రాలు చదివినా, ఏ దేవుడిని ఆరాధించినా మైండ్ కంట్రోలు ముఖ్యం. మనోనిగ్రహం లేనివాడు ఏమీ సాధించలేడు. తపస్సు అంటే కేవలం భోజనం మానేసి కూర్చోటం కాదు. మనస్సుకు ఏకాగ్రత తీసుకొనిరావటం, ఇంద్రియాలకు ఏకాగ్రత తీసుకుని రావటం, శాంతచిత్తాన్ని సంపాదించుకోవటం, పరిస్థితులు మనకు అనుకూలంగా ఉన్నా ప్రతికూలంగా ఉన్నా భరించగల శక్తి, సహనం నేర్చుకోవటం అదే తపస్సు. నీలోపల ఏమి జరుగుతోందో తెలుసుకో. నీకు ఎటువంటి తలంపులు వస్తున్నాయో చూసుకో. నిరంతరము సమాజం మధ్యలో తిరగటం కాదు, కొద్దిటైము ఏకాంతంగా కూర్చుని నీమనస్సులో ఏమి జరుగుతోందో చూసుకో. ఏకారణం వలన నీమనస్స బాహ్యముఖమవుతోందో అర్ధం చేసుకుని దానిలోనుండి విడుదల పొందడానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఒక విషయం మీరు గుర్తు పెట్టుకోండి. భూకంపాలు, గాలివానల వల్ల వచ్చే ఇబ్బందుల కంటే, ఆర్ధికపరంగా వచ్చే ఇబ్బందులకంటే, బాహ్యంగా అనారోగ్య కారణాలవల్ల వచ్చే ఇబ్బందుల కంటే మన అహంభావమే మనకు ఎక్కువ దుఃఖాన్ని తీసుకువస్తుంది. బాహ్యకారణాల వల్ల దుఃఖం వస్తుంది అని మనం అనుకుంటాము గాని దుఃఖానికి కారణం అసలు బయట లేనే లేదు, నీలోపలే ఉంది. నీశరీరం ఏదోరోజు చనిపోతుంది, నీశరీరానికి మరణం రాకముందే నీవు కామక్రోధములయొక్క వేగం తగ్గించుకొంటే, భయంలోనుండి

కోపంలోనుండి విడుదల పొందగలిగితే నీహృదయంలో ఉన్న అంతర్యామి నీకు అనుభవం లోనికి వస్తాడు, అప్పడు దాని తాలూకు సుఖం, శాంతి నీకు తెలుస్తుంది. భగవంతుడు మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. ఆయనకు రూపంలేదు కాని మనకు రూపబుద్ధి ఎక్కువ, ఆయనకు నామంలేదు కాని మనకు నామబుద్ధి ఎక్కువ. ఈ రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి మనకు జ్ఞానం రాకుండా అడ్డు వస్తున్నాయి. ఏదో చిన్న మంచిపని చేయటం, నాపేరు అంతటా తెలిసిపోవాలి అనుకోవటం, ఇది అజ్ఞానానికి గుర్తు. రూపబుద్ధిలోనుండి, నామబుద్ధిలోనుండి విడుదల పొందకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. నీకు ధనం ఉంటే, తెలివి ఉంటే వాటిని ఎంతోకొంత సమాజానికి ఉపయోగించు. భగవంతుడు నీకు ఇచ్చిన అవకాశములను సమాజానికి ఉపయోగించటం వలన నీకు సూక్ష్మబుద్ధి కలుగుతుంది. మీరు ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా ఏదో చప్పిడి కూరలు తింటూవుంటే అంత మాత్రం చేతనే భగవంతుడు మీకు మోక్షాన్ని ఇవ్వడు. మీ బాహ్యచేష్టలను భగవంతుడు చూడడు. మీరు చేసే పని ఏ ఉద్దేశ్యంతో చేస్తున్నారో అది భగవంతుడు చూస్తాడు. నేను మీతో మాట్లాడుతున్నాను. నామాటను భగవంతుడు చూడడు. ఏప్రేరణతో మాట్లాడుతున్నాను, ఆ ప్రేరణను భగవంతుడు చూస్తాడు. నాకంట్రోలర్ ఎక్కడో లేడు నా హృదయంలోనే ఉన్నాడు. నేను వైకుంఠంలో ఉన్న దేవుడిని మోసం చేయవచ్చు, గాని నాహృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న దేవుడిని మోసం చేయలేను. నాకు ఏదైనా తలంపు వస్తోంది అనుకోండి, ఆతలంపు ఎందుకు వస్తోందో భగవంతుడు చూస్తాడు. నాకు వచ్చే ప్రతి తలంపుకు, నేను మాట్లాడే ప్రతి మాటకు, నేను చేసే ప్రతి పనికి ఈ జన్మలో అయినా, రాబోయే జన్మలో అయినా భగవంతుడికి నేను సమాధానం చెప్పాలి. మీలో ఎవరైనా బంగారు పిచ్చుకలు ఉండవచ్చు, ప్రస్తుతం మీకు దుఃఖం లేకపోవచ్చు, కష్టాలు లేకపోవచ్చు. మీకు దుఃఖం వస్తుంది, అది వాయిదా పడుతోంది అంతే. మీకు పరిస్థితులు ప్రతికూలంగా ఉన్నప్పడు, మిమ్మల్ని నాలుగు మొట్టికాయలు మొట్టే కోడలు వచ్చినప్పడు మీలో ఎంత దుఃఖం ఉందో అప్పడు మీకు తెలుస్తుంది. మనిషి పుట్టింది మొదలు చనిపోయే వరకూ ఎవరి జీవితం సమానంగా వెళ్ళదు. ప్రతి వాడి జీవితంలో హెచ్చు తగ్గులుంటాయి. ఆహెచ్చుతగ్గులను సమన్వయం చేసుకుంటూ జీవించాలి, అదే యోగం. పూర్వజన్మలో గాని, ఈజన్మలో గాని ఎంతో కొంత నిష్కామకర్మ చేయకపోతే నీకు భక్తి కలుగదు, భగవంతుని యందు విశ్వాసం కుదరదు. భక్తి కలుగకపోతే నీకు జ్ఞానం రాదు. జ్ఞానం లేకపోతే మోక్షం లేదు.

మీరు అందరూ ఒకటి గుర్తు పెట్టుకోండి మన మనస్సును వదిలేసి మనం ఏదో సాధన చేయాలి అనుకుంటాము గాని మాయ అంతా మనస్సులోనే ఉంది. అజ్ఞానం

అంతామనస్సులోనే ఉంది. మనకు సాత్వికబుద్ధి లేదు, సహనం లేదు. డాక్టర్ మెడిసిన్‌ను ఎలా ప్రాక్టీసు చేస్తాడో అలా మనం ట్రూత్‌ని ప్రాక్టీస్ చేయాలి, సత్వగుణాన్ని ప్రాక్టీస్ చేయాలి. ప్రాక్టీస్ లేకుండా పెర్‌ఫెక్షన్ రానే రాదు. ఏరోజుకారోజు జీవితంలో ఇదే మనకు చివరిరోజు అనుకొని మనం సాధన చేయాలి. ఇక్కడ ఒకటి గుర్తుపెట్టుకోండి మన మనస్సులో ఏమి జరుగుతోందో మనం చూసుకోవటం లేదు. మనం పూజ చేస్తాము, జపం చేస్తాము, ధ్యానం చేస్తాము ఇవిఅన్ని మనోనిగ్రహానికి ఏర్పాటుచేశారు అది మర్చిపోకూడదు. మనస్సును గాలికి వదిలివెయ్యకూడదు, మనస్సుకు చాపల్యం ఉండకూడదు, మనస్సుకు స్థిరత్వం రావాలి. మనస్సులో ఉన్న చాపల్యమే రాబోయే జన్మకు కారణం, మనస్సులో ఉన్న డస్టే రాబోయే జన్మకు కారణం. అందుచేత మీసాధనలో మనస్సును ఇన్వాల్వ్ చేయండి. ఈదేహము నేను అని దేహము చెప్పదు, ఈ దేహము నాది అని మనస్సు చెపుతుంది. దేహము చనిపోయేటప్పుడు మనం ఏడుస్తాము. దేహం చనిపోయేటప్పుడు దేహం ఏడవడం లేదు, ఈదేహము నాది అని చెప్పే మనస్సు ఏడుస్తుంది. మన దేహం చనిపోయేటప్పుడు మనం ఏడుస్తున్నాము కాబట్టి ఆఏడుపు ఇంకా పూర్తిగా ఖర్చు అవ్వలేదు కాబట్టి మరల జన్మను ఇచ్చి ఏడవమంటారు, ఇదే పునర్జన్మ. నీకు ఏడుపు అంతా ఇక్కడే ఖర్చు అయిపోయింది అనుకో, ఇక నీకు దుఃఖం లేదు అనుకో, నీకు పునర్జన్మతో పని లేదు. మానవుడిని దుఃఖం లేని స్థితికి తీసుకువెళ్ళడానికే మహాత్ములు అందరూ ప్రయత్నం చేశారు. నీవు అధ్యయనం చెయ్యి, పూజ చెయ్యి, ధ్యానం చెయ్యి, ఎన్ని సాధనలు చేసినా మనస్సును కంట్రోలు చేసుకోవడం ముఖ్యం. మనస్సుకు లోచూపు నేర్పాలి. భగవదనుభవం పొందటానికి ఏఆటంకాలు అయితే మన మనస్సులో ఉన్నాయో ఆ ఆటంకాలను పెంచుకొంటున్నామా లేకపోతే ఆటంకాలను మనం తగ్గించుకొంటున్నామా అనేది చూసుకోవాలి. మీరు ఎవరి భక్తుడు అయితే ఏమిటి, మీకు శాంతి లేదు, ఆనందం లేదు. బిర్లా దగ్గర వందకోట్ల డబ్బు ఉంది మీ జేబులో పైసా లేదు, బిర్లా దగ్గర ఉన్న డబ్బు వలన మీకు ప్రయోజనం ఏమిటి ? భగవదనుభవం పొందడానికి ఏవిషయాలు అయితే అడ్డు వస్తున్నాయో జాగ్రత్తగా పరిశీలన చేసుకుని వాటిని తొలగించడానికి నీవు ప్రయత్నం చేయాలి, అదే సాధన. అందరూ అలాగ ఉన్నారు అందుచేత నేను కూడా అలాగే ఉంటాను అంటే, ఉంటే ఉండండి మీకు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకుని, భగవంతుడు ఎలా జీవించమని చెప్పాడో అలా జీవించే వారికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది, మోక్షం వారిని వరిస్తుంది. అందరూ అలాగ ఉన్నారు, నేను కూడా అలాగేఉంటాను అంటే ఆమాటకు అర్థం లేదు. నాకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉంటే ఒక రకంగా ఉంటాను, పరిస్థితులు వ్యతిరేకంగా ఉంటే ఒక రకంగా ఉంటాను అంటే దాని అర్థం ఏమిటి ?

నాఅంతట నేను జీవించలేకపోతున్నాను, నేను డిపెండెంట్‌గా ఉన్నాను, నాకు స్వాతంత్ర్యం లేదు, జీవుడికి ఫ్రీడం రాలేదు, ఫ్రీడమ్ లేని వాడికి హ్యాపీనెస్ లేదు, పీస్ లేదు. నువ్వు ఈదేహంలో ఉండగానే దేహాభిమానానికి దూరం అవ్వాలి, ఈప్రపంచంలో ఉండగానే నిష్ప్రపంచ స్థితిని పొందాలి. అప్పడు నీహృదయంలో ఉన్న ఆనందసముద్రం, శాంతిసముద్రం పొంగి నీసహస్రారాన్ని ముంచేస్తుంది. అప్పడు ఈదేహం ఉన్నా లేకపోయినా, ఈప్రపంచం కనబడినా కనబడకపోయినా ఆనందమే ఆనందం, శాంతే శాంతి. చనిపోవడం అంటే చాలామందికి భయం ఎందుకంటే తరువాత ఈ దేహం కనబడదు, ఈలోకం కనబడదు అని వారికి భయం. ఎన్నాళ్ళు చూస్తారు ఈలోకాన్ని? మీ గాఢనిద్రలో ఈలోకం మీకు కనిపిస్తోందా? ఈ శరీరం మీకు కనిపిస్తోందా? ఏమీ కనబడటంలేదు అయినా అక్కడ మీరు హ్యాపీగా ఉన్నారా, లేదా అంటే అక్కడ మీరు హ్యాపీ గానే ఉన్నారు, అంటే ఈశరీరం, ఈప్రపంచం ఇవిఏమీ లేనిస్థితిలో మీరు ఆనందంగా ఉన్నారు. అది మీ అనుభవం. అందుచేత గాఢనిద్ర కూడా మనకు గురువు. అందరికంటే మన నేను అంటే మనకు బాగా ఇష్టం. మీ నేనును ఎవరైనా హర్ట్ చేసారు అంటే, మీ నేనుకు గాయం తగిలింది అంటే వారందరూ మీ శత్రువులే. నేను బతకటం నేనుకోసం బతుకుతున్నాను, నా అహంకారం కోసం బతుకుతున్నాను కాని దేవుడి కోసం, సమాజం కోసం బతుకుతున్నాను అనుకొంటున్నాను, అనుకునేది ఒకటి, జరిగేది ఒకటి. కోరిక లేకపోతే పని అవ్వదు అని మీరు అనుకుంటారు, కోరుకోకపోతేనే పని బాగా జరుగుతుంది. మీ క్షేమం కోసం మీరు తక్కువ ఆలోచించుకొంటూ ఉంటే భగవంతుడు మీ క్షేమం కోసం ఎక్కువ ఆలోచిస్తాడు. నీయోగక్షేమములు నేను చూస్తాను అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా, న్యాయంపట్ల గౌరవం లేకుండా, భగవంతుని పాదాలయందు నిష్ఠ లేకుండా మనస్సు నశించదు. మనస్సును ఒక ప్రక్కకు వదిలేసి నేను యోగాభ్యాసాలు చేశాను అంటావేమిటి ? యోగాభ్యాసాల వలన నీకు మనోనిగ్రహం రావాలి. మనస్సును వదిలేసి, ఏనేను అయితే నీకు దుఃఖకారణమో దానిని మినహాయించి నువ్వు సాధన చేశాను అంటే ఎవరి కోసం నీవు సాధన చేస్తున్నావు. మనస్సును ఇన్వాల్వ్ చేయకుండా నీవు సాధన చేస్తే దాని వలన ప్రయోజనం ఏమిటి?మన ఇంట్లోని వారు అందరూ ఒకేసారి పుట్టలేదు, వారు ఒకేసారి చనిపోరు. మన ఇంట్లో ఎవరైనా చనిపోతే వాడికోసం మనం ఏడుస్తాము. వాడు భగవంతునికి తెలియకుండా చనిపోలేదు, భగవంతునికి తెలియకుండా ఏదీ జరుగదు. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని విశ్వాసం ఉంటే ఆయన సంకల్పాన్ని గౌరవించు. మనం గుడికి వెళ్ళి నోటితో నీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక అంటాము, మనస్సులో నాసంకల్పమే నెరవేరుగాక అనుకుంటాము, ఈమాత్రం గుర్తించలేని అమాయకుడా దేవుడు ? ఒకటి గుర్తుపెట్టుకోండి ఈశ్వరసంకల్పాన్ని గౌరవించేవాడికి

అసలు దుఃఖమే లేదు. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని నీ సొంతం చేసుకున్నప్పుడు, భగవంతుడి ఇష్టాన్ని నీ ఇష్టం చేసుకున్నప్పుడు యిప్పుడే ఇక్కడే యోగాభ్యాసాలతో పని లేకుండానే దుః ఖరహితస్థితిని పొందుతావు. మీకు విష్ణువు అంటే ఇష్టం ఉండవచ్చు, శివుడు అంటే ఇష్టం ఉండవచ్చు, లేకపోతే దేవి అంటే ఇష్టం ఉండవచ్చు. మీకు ఇష్టమైన దేవతను మీరు ఆరాధించుకోవచ్చు, ఇందులో పేచీ ఏమీ లేదు. రూపాలు తేడా, నామాలు తేడాగాని ఉన్నది బ్రహ్మమే. ఎవరు ఏరూపాన్ని ఆరాధించినా, ఎవరు ఏనామాన్ని స్మరించిన అనుగ్రహించేవాడిని నేనే అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. మీకు ఇష్టమైన మార్గంలో ప్రయాణం చెయ్యండి. కొంతమంది గంటల తరబడి ధ్యానం చేస్తూ ఉంటారు. ధ్యానం వలన శారీరకఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది. నీకు జపం ఇష్టమైతే జపం చెయ్యి. కానీ నీలోపల జపం చేసే జపి ఒకడు ఉంటాడు. ఆజపి ఎవడు అని ప్రశ్నించుకుంటూ అలా విచారణామార్గం ఇష్టమైతే అందులో ప్రయాణం చెయ్యి. గాంధీగారు ఉన్నారు అనుకోండి ఆయన కర్మయోగి, ఫియర్‌లెస్ ఫైటర్. చావు ఒక్క క్షణంలో వస్తుంది అంటే ప్రిపేర్ అయిపోతారు. గాంధీగారు దక్షిణాఫ్రికాలో ఉండగా భార్యకు ఒక లెటర్ వ్రాసారు, ఆలెటరు అంటే నాకు బాగా ఇష్టం. ఆయన దక్షిణాఫ్రికాలో ఉండగా గాంధీగారి భార్య ఏమని లెటరు వ్రాసారు అంటే నేను చనిపోతాను అని డాక్టర్లు చెపుతున్నారు అందుచేత మీరు వచ్చి చూసి వెళ్తే బాగుంటుంది అని వ్రాసారు. అప్పుడు గాంధీగారు భార్యకు ఏమని ఉత్తరం వ్రాసారు అంటే ఇప్పుడు నేను చాలా బిజీగా ఉన్నాను, ఇక్కడ ఒక ముఖ్యమైన పని చేస్తున్నాను నాకు వర్కు ముఖ్యం. నువ్వంటే ప్రేమ లేకపోవడం కాదు గాని నీకంటే ఇప్పుడు నాచేతిలో ఉన్న పని అంటే నాకు ఎక్కువ ఇష్టం. నీశరీరం చనిపోవచ్చు. ఈశరీరం ఉండటానికి, ఈశరీరం లేకపోవడానికి భేదములేనిస్థితి ఒకటి ఉంది. ఆస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, నేను సంతోషిస్తాను అని బాపూజీ భార్యకు లెటర్ వ్రాసారు. ఏ శ్వాసకాశ్వాసే ఇది చివరిశ్వాస అనుకోండి అని నారదుడు భక్తి సూత్రాలలో చెప్పాడు. ఇది చివరిశ్వాస అంటే ఎంత జాగ్రత్తగా ఉంటారో అంత జాగ్రత్తగా ఉండి సాధన చేసుకోండి. ఈసృష్టిలో ప్రతీది మారిపోతూ ఉంటుంది. కానీ మార్పులు లేకుండా, నీ దేహం యొక్క చావుపుట్టుకలతో సంబంధం లేకుండా, నీమనస్సులో వచ్చే వికారములతో సంబంధం లేకుండా ఒక సత్యవస్తువు నీ హృదయంలో ఉంది. అది స్వతంత్రంగా ఉంది, అంతేకాదు అది నీవై ఉన్నావు, దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకుంటే నువ్వు సుఖపడతావు. అందరి హృదయాలలో భగవంతుడు ఉన్నాడు, అంతటా ఉన్నవాడే రమణమహర్షిలో కూడా ఉన్నాడు, ఇంక ఆయనలో ప్రత్యేకత ఏమిటి అని గాంధీగారు ఒక రమణభక్తుడిని అడిగారు. అందరి హృదయాలలో ఉన్నవాడే రమణమహర్షిలో కూడా ఉన్నాడు. ఆయన హృదయంలో

4A

ఎక్కువగా లేడు, మన హృదయంలో తక్కువగా లేడు. కాని ఒక్కటే తేడా ఆయన హృదయంలో ఉన్నది ఆయనకు తెలుస్తోంది అంటే జ్ఞాని హృదయంలో ఉన్నది ఆయనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. అజ్ఞాని హృదయంలో ఉన్నది వాడికి తెలియదు. తెలిస్తే సుఖం, తెలియకపోతే దుఃఖం అంతే తేడాగాని భగవంతుడు అందరి హృదయాలలో ఉన్నాడు అని ఆ భక్తుడు బాపూజీకి చెప్పాడు. మన దేశంలో పనియందు గౌరవం తక్కువ. మనం నోటితో భగవంతుడిని ఆరాధిస్తున్నాము. కాని చేతులతో సమాజాన్ని ఆరాధించటంలేదు. చేతులతో కూడా ఆరాధించటం నేర్చుకోవాలి, పనిలో భగవంతుడిని చూడటం నేర్చుకోవాలి. పనిలేకుండా ఏదో జిమ్మిక్కుల వలన, మహిమలవలన వ్యక్తి బాగుపడడు, సమాజ.ం బాగుపడదు, దేశం బాగుపడదు. అమెరికా, జపాన్ వంటి దేశాలు బాగుపడ్డాయి అంటే కష్టపడి పని చేయటం వలన బాగుపడ్డారు అంతేగాని మహిమల వలన కాదు. కుండకుమట్టి ఏవిధంగా ఆధారంగా ఉందో అలాగ ఈ ప్రపంచానికి ఆధారంగా బ్రహ్మం ఉంది. మట్టిలేకపోతే కుండలేదు అలాగే బ్రహ్మంలేకపోతే ఈ ప్రపంచం లేదు. ఈ ప్రపంచరూపంలో, లోకంరూపంలో ఉన్నవాడు ఆయనే. అందుచేత నీవు లోకాన్ని ఆరాధిస్తూ ఉంటే భగవంతుడిని ఆరాధించినట్లే, మనం ఏరకంగా జీవిస్తే దేవుని దయకు పాత్రులవుతామో ఆరకంగా మన జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవాలి. భగవదభిముఖంగా మనం ప్రయాణం చేయాలి. తూర్పుకు ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటే పడమరకు ఏవిధంగా అయితే దూరం అవుతామో అలాగే భగవదనుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే మనలో ఉన్న వికారాలకు, రుగ్మతలకు, మనస్సులో ఉన్న పునర్జన్మ హేతువులకు దూరమవుతాము. నాకు అన్ని విద్యలు తెలుసు, నాకులోటు అంటూ ఏమీలేదు కాని నన్ను దుఃఖం విడిచి పెట్టలేదు ఏమిటి. అని నారదుడు సనత్కుమారుడిని అడుగుతాడు. నీవు అన్ని విద్యలు నేర్చుకొన్నావు. సమాజంలో గౌరవం సంపాదించావు, అన్నీ బాగానే ఉన్నాయి కాని ఏవస్తువులో అయితే దుఃఖంలేదో, ఏ వస్తువుకయితే మరణంలేదో అది నీకు అనుభవంలో లేదు అందుచేత నిన్ను దుఃఖంవెంటాడుతోంది అని చెప్పాడు. చదువవలెను, చదువవలెను చావులేనిచదువు చదువవలెను అని ప్రహ్లాదుడు భాగవతంలో చెప్పాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

25-12-03	గురు	కొవ్వాడ (వయా) కాకినాడ సాయిబాబా మందిరం
31-12-03	బుధ	గొల్లలమామిడాడ రామాలయం (వయా రామచంద్రపురం)
03-01-04	శని	ఏలూరు, రామారావుపేట వెంకటేశ్వరస్వామివారి దేవాలయం
08-01-04	గురు	జిన్నూరు శ్రీ రమణక్షేత్రం - భగవాన్ జయంతి

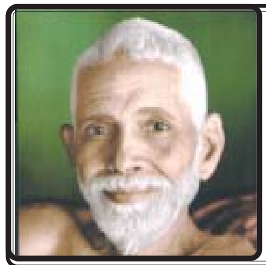

జిన్నూరు శ్రీరమణక్షేత్రంలో భగవాన్ శ్రీరమణమహర్షి 124వ జయంతి మహోత్సవము

ది. 08-01-2004 గురువారం ఉదయం గం॥6-00ల నుండి

"సద్గురు దర్శనం"

ఉదయం గం॥8-00ల నుండి

"భగవాన్ పూజ శ్రీ రమణక్షేత్రములో"

ఉదయం గం॥ 10-00ల నుండి12ల వరకు

"దూరప్రాంత భక్తులకు భోజనాలు"

మధ్యాహ్నం గం॥ 12-00లకు

"శ్రీ నాన్నగారు ఆశ్రమంనకు రాక"

మధ్యాహ్నం గం॥ 12-30 ని॥లకు

"శ్రీ భగవాన్ చరిత్ర తెలుగులో వీడియో ప్రదర్శన"

మధ్యాహ్నం గం॥ 2-00లకు

"సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు"

గమనిక : రమణ భాస్కర చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

రమణభాస్కర పత్రిక అందనియెడల మొదట మీ పోస్ట్ ఆఫీసులో ఒక్కసారి ఎంక్వైరీ చేయండి. తరువాత మీ అడ్రసు (డోర్‌నెంబరు, వీధి, పిన్‌కోడ్), మీ చందా రశీదు నెంబరు తెలియజేస్తూ తదుపరి సంచికలోపు ఎడిటర్, రమణ భాస్కర జిన్నూరు - 534 265 పోస్టుకార్డుద్వారా తెలియజేయండి.

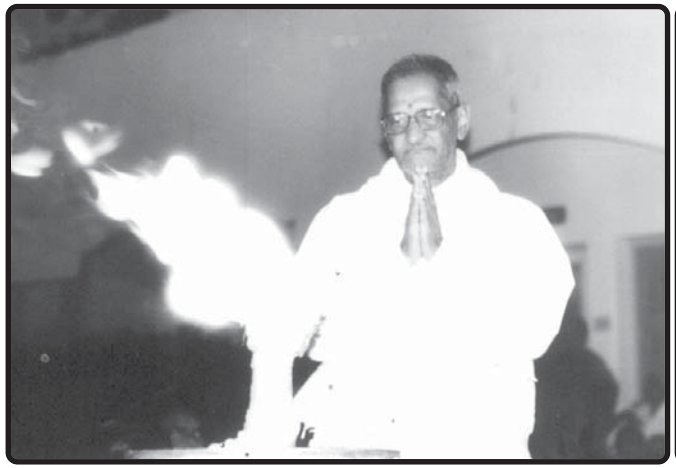

7-12-2003
తిరువణ్ణామలై శ్రీనాన్న ఆశ్రమంలో అరుణాచల దీపోత్సవం

19-12-2003
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రారంభోత్సవం చేస్తున్న సాయిదుర్గ మోడరన్ రైస్‌మిల్లు, అయితంపూడి

19-12-2003
సాయిదుర్గ మోడరన్ రైస్‌మిల్లు,అయితంపూడి
(వయా) పెనుగొండ,
ప॥గో॥జిల్లా,
ప్రొ: జడ్డు కృష్ణారావు
మే॥పా॥కోయ శ్రీనివాసరావు
& Others